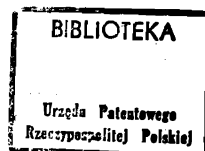

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 28307.

Kl. 23 e, 1.

cmd 13/00

Carl Erwin Rost
(Drezno, Niemcy)
i Hellmuth Wortmann
(Drezno, Niemcy).

Sposób wytwarzania obojętnego mydła bielonego.

Zgłoszono 6 lipca 1937 r.
Udzielono 14 kwietnia 1939 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy sposobu wytwarzania obojętnych mydeł bielonych. Dotychczas często bielono mydło kwasem borowym, ponieważ sposób ten był bardzo prosty.

Wadę tego znanego sposobu stanowi niemożliwość otrzymywania stale jednakowego produktu ostatecznego, ponieważ kwas borowy, dodany do gotowego mydła, zaledwie częściowo wchodzi w reakcję z nadmiarem związków zasadowych w nim znajdujących się. Z tego powodu w mydle znajduje się zawsze znaczny nadmiar wolnego kwasu borowego, co wpływa szkodliwie na właściwości mydła, które staje się

twarde, pęka tworząc rysy względnie kruszy się.

Wynalazek niniejszy usuwa wady tego znanego sposobu. Jako produkt wyjściowy stosuje się przy tym gotowe mydło ziarniste, do którego według wynalazku oprócz kwasu borowego dodaje się wielowodorotlenowych alkoholi alifatycznych, np. mannitu.

Zamiast mannitu zgodnie z wynalazkiem można również stosować oksykwasy takie, jak kwas winowy albo cytrynowy, lub też związki organiczne, zawierające co najmniej dwie grupy wodorotlenowe w cząsteczce.

Wielowartościowych alkoholi alifatycznych dodaje się do mydła w stanie ciekłym, np. jako wodnego roztworu, albo też można ich dodawać do gorącego mydła w stanie ciekłym albo też do mydła stałego podczas walcowania. Dzięki temu kwas borowy nie pozostaje w mydle jako składnik nieczynny, lecz wchodzi w reakcję z wolnymi zasadami, tj. z zasadami nie związanymi z kwasem tłuszczowym.

Mydło, wytworzone w ten sposób, jest obojętne i znacznie jaśniejsze, niż znane mydła, zobojętniane tylko kwasem borowym; nie ciemnieje, a oprócz tego nie kruszy się i nie pęka. Stan zobojętnienia stwierdza się za pomocą próby z fenoloftaleiną.

Według wynalazku do 1 000 kg mydła dodaje się zwykle $1\frac{1}{2}$ kg kwasu borowego oraz 100 g mannitu.

Ze względu na to, że mannit jest bardzo drogi, można również z tym samym wynikiem stosować kwas winowy i cytrynowy.

Przykład. Do 1 000 kg mydła w postaci ciekłej dodaje się $1\frac{1}{2}$ kg kwasu boro-

wego wraz ze 100 g kwasu winowego albo 100 g kwasu cytrynowego. Dotychczas postępowano w ten sposób, że $1\frac{1}{2}$ kg kwasu borowego dodawano do 600 kg mydła.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób wytwarzania obojętnego mydła bielonego, zobojętnianego kwasem borowym, znamienny tym, że do mydła w stanie stałym lub ciekłym oprócz kwasu borowego dodaje się wielowodorotlenowych alkoholi alifatycznych.

2. Sposób według zastrz. 1, znamienny tym, że jako wielowodorotlenowy alkohol alifatyczny stosuje się mannit.

3. Odmiana sposobu według zastrz. 1, znamienna tym, że zamiast wielowodorotlenowych alkoholi alifatycznych stosuje się oksykwas, np. kwas winowy lub cytrynowy.

Carl Erwin Rost.
Hellmuth Wortmann.
Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.